Ref: 3355/K-5/KCBC/OL/DS 19/09/2020

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ സന്ദേശം

2020 ലോക മിഷൻ ദിനം

ഇതാ ഞാൻ, എന്നെ അയച്ചാലും (ഏശയ്യാ 6:8)

പ്രിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ,

കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ മാസം സഭ ലോകമെമ്പാടും 'അസാധാരണ മിഷണറിമാസ' മായി അതീവശുഷ്കാന്തിയോടെ ആചരിച്ചതിൽ ദൈവത്തിനു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. "സ്നാനപ്പെട്ട് അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ" എന്ന പ്രമേയത്തെ മുൻനിറുത്തി നടത്തിയ ഈ ആചരണം സമൂഹങ്ങളുടെ മിഷനറി മാനസാന്തരത്തിന് ഏറെ ഉണർവും ഉന്മേഷവും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ എനിക്ക് ഉറച്ച ബോധ്യമുണ്ട്.

കോവിഡ്-19 എന്ന മഹാമാരി വരുത്തിയ ക്ലേശങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഈ വർഷം സാർവത്രികസഭ തന്റെ പ്രേഷിതയാത്ര തുടരുന്നത് "ഇതാ ഞാൻ, എന്നെ അയച്ചാലും" (ഏശയ്യാ 6:8) എന്ന ഏശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ തിരുവെഴുത്തു പ്രകാരമാണ്. "ഞാൻ ആരെ അയയ്ക്കും?" എന്ന കർത്താവിന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള എക്കാലത്തെയും പ്രത്യുത്തരമാണിത്. ലോകത്തിന്റെ വർത്തമാനകാല പ്രതിസന്ധിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണാർദ്രമായ ക്ഷണം സഭയ്ക്കും മനുഷ്യവർഗത്തിനൊട്ടാകെയും ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. "സുവിശേഷത്തിലെ ശിഷ്യരെപ്പോലെ നമ്മളും അപ്രതീക്ഷിതവും ക്ഷോഭജനകവുമായ കൊടുംകാറ്റിൽപ്പെട്ട് സുരക്ഷിതത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലാണ്. നമ്മളെല്ലാവരും ദുർബലരും മനമിടിഞ്ഞവരുമായി ഒരേ വഞ്ചിയിലാണെങ്കിലും പരിഗണനാർഹരും വേണ്ടപ്പെട്ടവരുമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഒത്തൊരുമയോടെ തുഴഞ്ഞ് പരസ്പരം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ ഉത്കണ്ഠാപൂർവം 'ഞങ്ങൾ നശിക്കുകയാണ്' (V. 38) എന്നു നിലവിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ നമ്മൾ എല്ലാവരും ഈ വഞ്ചിയിലായിരുന്നുകൊണ്ട് സ്വാർത്ഥത വെടിഞ്ഞ് കൂട്ടായ്മയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" (ധ്യാനം, സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് സ്ക്വയറിൽ, 27 മാർച്ച് 2020). നമ്മൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ചകിതരും മനമിടിഞ്ഞവരുമാണ്. വേദനയും മരണവും നമ്മുടെ നശ്വരമായ മാനുഷികതയെ വെളിവാക്കുന്നു. അതേസമയം അത് ജീവനുവേണ്ടിയും തിന്മയിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാകുന്നതിനുവേണ്ടിയുമുള്ള നമ്മുടെ ആഗ്രഹത്തെ ശക്തമായി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, മിഷനിലേക്കുള്ള വിളി എന്നു പറയുന്നത് ദൈവസ്നേഹത്തെയും സഹോദരസ്നേഹത്തെയും പ്രതി നമുക്കു പുറമെയുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പങ്കുവയ്ക്കാനും സേവനം ചെയ്യാനും മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്താനുമുള്ള ഒരവസരം എന്നതാണ്. ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും ഭരമേല്പിക്കുന്ന ഈ ദൗത്യം ഭയത്തിൽനിന്നും അന്തർമുഖതയിൽനിന്നും നമ്മെ മുന്നോട്ടു നയിച്ച് പരോപകാരികളായി ജീവിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. അതുവഴി നമ്മൾ സ്വയാവബോധമുള്ളവരായി മാറി ഒരു നവീകൃത ബോധ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ മിഷൻ

ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു (cf യോഹ 19:26-27) വെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പ്രകടമാകുന്നത് യേശു തന്റെ രക്ഷാകര ദൗത്യം സാക്ഷാത്കരിച്ച കുരിശിലെ ബലിയിലാണ് (cf യോഹ 19:28-30). സദാ സക്രിയനായി ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ എല്ലാവരിലേക്കും എല്ലായ്പ്പോഴും എത്തിച്ചേരുന്ന സ്നേഹം തന്നെയാണ് ദൈവം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അയയ്ക്കപ്പെടാൻവേണ്ടി വ്യക്തിപരമായി മനസ്സാകുവാൻ അവിടന്ന് നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പിതാവായ ദൈവം നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി തന്റെ പുത്രനായ യേശുവിനെ അയച്ചു (cf യോഹ 3:16). യേശു ദൈവപിതാവിന്റെ മിഷനറിയാണ്: പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തോട് അവിടത്തേക്കുള്ള പൂർണമായ അനുസരണം അവിടത്തെ ജീവിതവും ശുശ്രൂഷയും വഴി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (cf യോഹ 4:34; 6:38; 8:12-30; ഹെബ്രാ 10:5-10). നമുക്കുവേണ്ടി ക്രൂശി

തനായി ഉത്ഥാനം ചെയ്ത ക്രിസ്തു തന്റെ സ്നേഹദൗത്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ അടുപ്പിക്കുന്നു. സഭയെ സജീവമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു ചേർന്ന് അവിടന്നു നമ്മെ തന്റെ ശിഷ്യരാക്കുന്നു; ലോകത്തിലേക്കും അതിന്റെ ജനതകളിലേക്കും നമ്മെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"സഭയുടെ പുറപ്പാടായ 'മിഷൻ' എന്നത് ഒരു കർമ്മപരിപാടിയോ ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ട് നിർവഹിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു സംഭവമോ അല്ല. അത് തന്നിൽനിന്നു ബഹിർഗമിക്കുവാൻ സഭയെ സഹായിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. സുവിശേഷവത്ക്കരണ ദൗത്യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് നമുക്ക് പ്രവർത്തിക്കാനാവുന്നത്" (അവനെക്കൂടാതെ നമുക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല, LEV San Paolo, 2019, 16-17). ദൈവമാണ് എപ്പോഴും നമ്മെ ആദ്യം സ്നേഹിക്കുന്നതും സ്നേഹംകൊണ്ട് നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതും, വിളിക്കുന്നതും. നാം സഭയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രീപുത്രന്മാരാണെന്നതിനാലാണ് നമുക്ക് വ്യക്തിപരമായ വിളി വരുന്നത്. സഭ അവിടത്തെ കുടുംബമാണ്. യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നമ്മൾ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ്. എന്നിരുന്നാലും എല്ലാവർക്കും അവരവരുടേതായ മാനുഷിക മഹത്ത്വമുണ്ട്. അത് ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ആ ക്ഷണമാകട്ടെ, നമ്മൾ ദൈവമക്കളായിരിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അതായത്, മാമ്മോദീസ എന്ന കൂദാശയിലും വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും, ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നാം തുടക്കം മുതലേ എന്തായിരുന്നുവോ, അതായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.

സ്നാനപ്പെട്ട് അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ

സൗജന്യമായി ലഭിച്ച ഒരു സമ്മാനമെന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യജീവനിൽ ആത്മദാനത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ക്ഷണം അന്തർലീനമായിട്ടുണ്ട്. മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ചവരിൽ വിവാഹത്തിലും ദൈവരാജ്യത്തെ പ്രതിയുള്ള ഷണ്ഡത്വത്തിലും സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യുത്തരമായി വികസിക്കുന്ന വിത്താണിത്. മാനുഷിക ജീവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് ജന്മമെടുത്ത് സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന്, സ്നേഹത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് ആരും ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല. തന്റെ പുത്രനായ യേശു കുരിശിൽ സമർപ്പിച്ച വിശുദ്ധ ബലിയിലൂടെ പാപത്തെയും മരണത്തെയും ദൈവം കീഴടക്കി (cf. റോമ 8:31-39). ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് തിന്മ - പാപം പോലും - കൂടുതൽ സ്നേഹംകൊണ്ട് പ്രത്യുത്തരിക്കേണ്ട ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ് (cf മത്താ 5:38-48; ലൂക്കാ 22:33-34). പെസഹാരഹസ്യത്തിൽ ദൈവിക കാരുണ്യം നമ്മുടെ മുറിവേറ്റ വ്യക്തിത്വത്തെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, അത് പ്രപഞ്ചം മുഴുവനിലേക്കും ചൊരിയപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സാർവത്രിക കൂദാശയാണ് സഭ. അത് ചരിത്രത്തിൽ യേശുവിന്റെ ദൗത്യം തുടരുന്നു, എല്ലായിടത്തേക്കും നമ്മെ അയയ്ക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷ്യവും സുവിശേഷണപ്രഘോഷണവും വഴി ദൈവം തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ തുടരാനും അങ്ങനെ ഹൃദയങ്ങളെയും മനസ്സുകളെയും സമൂഹങ്ങളെയും സംസ്കാരങ്ങളെയും എല്ലായിടത്തും എല്ലാക്കാലത്തും രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുമാണത്.

മിഷൻ എന്നത് ദൈവവിളിയോടുള്ള സ്വതന്ത്രവും ബോധപൂർവവുമായ പ്രത്യുത്തരമാണ്. എന്നാലും സഭയിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന യേശുവിനോട് വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഈ വിളി നമ്മൾ തിരിച്ചറിയുകയുള്ളൂ. നമുക്ക് നമ്മോടുതന്നെ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാം: നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ നമ്മൾ തയ്യാറാണോ? മിഷനിലേക്കുള്ള വിളി കേൾക്കാൻ നമ്മൾ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായാലും സമർപ്പിത വ്യക്തികളായാലും തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ച് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരായാലും, ജീവിതത്തിന്റെ ദൈനംദിന കാര്യങ്ങളിൽ മിഷനിലേക്കുള്ള വിളി കേൾക്കാൻ നമ്മൾ തയ്യാറാണോ? കരുണനിറഞ്ഞ പിതാവായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് ഏതു സമയത്തും ഏതു സ്ഥലത്തും സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനും യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷയുടെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാനും സഭയെ പടുത്തുയർത്തിക്കൊണ്ട് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവികത പങ്കുവയ്ക്കാനും നാം തയ്യാറാണോ? ദൈവേഷ്ടത്തിനു പൂർണമായി സേവനം ചെയ്യാൻ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തെപ്പോലെ (cf ലൂക്കാ 1:38) തയ്യാറാണോ? "കർത്താവേ, ഇതാ ഞാൻ എന്നെ അയയ്ക്കുക" (cf ഏശ 6:8) എന്ന് ദൈവത്തോട് നാം പറയണമെങ്കിൽ ഈ ആന്തരിക തുറവ്

നമുക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇത് അമൂർത്തമായിട്ടുള്ളതല്ല. പിന്നെയോ, സഭയുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും ഈ അധ്യായത്തിലുള്ളതാണ്.

കാലികമായ മിഷൻ

ഈ മഹാമാരിയുടെ കാലത്ത് ദൈവം നമ്മോടു എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയെന്നത് സഭയുടെ മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. രോഗങ്ങളും സഹനങ്ങളും ഭയവും ഒറ്റപ്പെടുത്തലുമൊക്കെ നമുക്ക് വെല്ലുവിളി തന്നെയാണ്. ആരുംപോരുമില്ലാതെ തനിച്ചു മരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവർ, പരിത്യക്തർ, തൊഴിലും വരുമാനവും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, ഭവനരഹിതർ, ഭക്ഷണമില്ലാത്തവർ എന്നിവരുടെ ദാരിദ്ര്യം നമുക്കൊരു കീറാമുട്ടിയാണ്. സാമൂഹിക അകലം പാലിക്കാനും ഒറ്റയ്ക്കു താമസിക്കാനും നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ സാമൂഹികബന്ധങ്ങളും ദൈവവുമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സാമൂഹിക ബന്ധവും വീണ്ടും കണ്ടെത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. വർധിച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസമില്ലായ്മയും നിസ്സംഗതയും ഒഴിവാക്കി, മറ്റുള്ളവരോട് ബന്ധപ്പെടാനുള്ള നമ്മുടെ മാർഗത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻപോലും ഈ അവസ്ഥ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കണം. ദൈവം നമ്മെ സ്പർശിക്കുകയും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന വഴി മഹത്ത്വത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളോട് നമ്മെ കൂടുതൽ തുറവുള്ളവരാക്കുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ സർവസൃഷ്ടികളെയും സംരക്ഷിക്കാൻ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരുമാക്കണം. ഒരു സഭയായി സമ്മേളിച്ച് കുർബാനയാഘോഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത അവസ്ഥ, ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും കുർബാനയാഘോഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത അനേകം ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളുടെ അനുഭവം തിരിച്ചറിയുന്നതിന് നമ്മെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ചോദ്യം ഒരിക്കൽകൂടി നമ്മിലേക്കു വരുന്നു. അവിടന്ന് നമ്മുടെ ഉദാരപൂർണവും ബോധ്യമാർന്നതുമായ ഉത്തരത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു: “ഇതാ ഞാൻ, എന്നെ അയച്ചാലും” (ഏശ 6:8). ലോകത്തിലേക്കും ജനതകളിലേക്കും തന്റെ സ്നേഹത്തിനും പാപത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിൽ നിന്നും താൻ നല്കുന്ന മോചനത്തിനും, തിന്മയിൽ നിന്നു നല്കുന്ന രക്ഷയ്ക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിന് ആരെ അയയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കാണാൻ ദൈവം തുടർച്ചയായി കാത്തിരിക്കുന്നു (cf മത്താ 9:35-38; ലൂക്കാ 10:1-12).

ലോകമിഷൻ ദിനാഘോഷം സഭയിലെ യേശുവിന്റെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, സാമ്പത്തികസഹായം നൽകൽ എന്നീ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സജീവമായി പങ്കുചേരാനുള്ള ഉറപ്പാർന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കൂടിയാണ്.

പൊന്തിഫിക്കൽ മിഷൻ സൊസൈറ്റികൾ എന്റെ പേരിൽ നിർവഹിക്കുന്ന പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തെ പിന്താങ്ങാനും എല്ലാവരുടെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ലോകമാസകലമുള്ള ജനതകളുടെയും സഭകളുടെയും ആധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഒക്ടോബർ മൂന്നാം ഞായറാഴ്ചയിലെ ആരാധനാക്രമാനുഷ്ഠാന മധ്യേ ശേഖരിക്കുന്ന സംഭാവനകളിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പരസ്നേഹം.

സുവിശേഷവത്കരണത്തിന്റെ നക്ഷത്രവും പീഡിതരുടെ ആശ്വാസവും പുത്രനായ യേശുവിന്റെ മിഷണറി ശിഷ്യയുമായ പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ മറിയം നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള മധ്യസ്ഥ യാചന തുടരുകയും നമ്മെ താങ്ങിനിറുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ.

റോമാ, സെന്റ് ജോൺ ലാറ്ററൻ, 31 മേയ് 2020,
പെന്തക്കുസ്താത്തിരുനാൾ ദിവസം

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ

പി.ഒ.സി., കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
കൊച്ചി - 682 025

>